

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 76

Vydána dne 13. prosince 1960

Cena 60 haléřů

OBSAH:

174. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Guinejskou republikou
175. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Evropské úmluvě o sliněných značkách
176. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o přijetí jednotných podmínek pro homologaci (ověřování shodnosti) a o vzájemném uznávání homologace výstroje a součástí motorových vozidel

174

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 27. října 1960

o Dohodě o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Guinejskou republikou

Dne 30. listopadu 1959 byla v Praze sjednána Dohoda o kulturní spolupráci mezi Československou republikou a Guinejskou republikou.

Dohodu schválila vláda dne 22. června 1960. Schválení Dohody vládou Československé socialistické republiky bylo oznámeno nótou ze dne 18. čer-

vence 1960 a její schválení vládou Guinejské republiky nótou ze dne 14. září 1960.

Podle svého článku 11 Dohoda vstoupila v platnost dnem 14. září 1960.

České znění Dohody se vyhláší současně.

David v. r.

DOHODA

o kulturní spolupráci mezi Československou republikou a Guinejskou republikou

Vláda Československé republiky a
vláda Guinejské republiky

přejíce si prohloubit porozumění a přátelství mezi národy obou zemí a usilující o rozvoj spolupráce v oblasti vědy, školství a kultury, rozhodly se uzavřít tuto Dohodu a za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci:

vláda Československé republiky
dr. Františka Kahuda,
ministra školství a kultury,

vláda Guinejské republiky
Keitu Fodébu,
ministra vnitra a bezpečnosti,

kteří vyměnivše si své plné moci, které obdrželi pro toto jednání a shledavše je v naprostém pořádku a v náležitě formě, se dohodli takto:

Článek 1

Obě smluvní strany budou podporovat kulturní styky mezi oběma zeměmi, a to organizováním hudebních a divadelních představení, přednášek, uměleckých a vědeckých výstav, výměnou zkušeností v oblasti školství, vědeckého výzkumu a zdravotnictví.

Článek 2

Obě smluvní strany budou podporovat rozvoj spolupráce mezi vědeckými, kulturními, školskými

a zdravotnickými organizacemi a institucemi a za tím účelem budou usnadňovat vzájemné návštěvy univerzitních profesorů, učitelů odborných škol, jakož i členů výše uvedených organizací a institucí.

Článek 3

Obě smluvní strany umožní poskytováním stipendií a jiných výhod příslušníkům druhé smluvní strany studium na svých vysokých, uměleckých a odborných školách.

Článek 4

Obě smluvní strany uváží otázku vzájemného uznávání diplomů a vědeckých hodností a uznají-li to za potřebné, sjednají za tím účelem zvláštní dohodu.

Článek 5

Obě smluvní strany budou podporovat vzájemnou výměnu sportovních delegací a pořádání vzájemných sportovních soutěží a zápasů.

Článek 6

Obě smluvní strany budou usnadňovat vzájemnou výměnu knih, vědeckých, kulturních a uměleckých publikací, filmů pro kino i televizi a podporovat pořádání filmových představení.

Článek 7

Obě smluvní strany zajistí, aby kulturní, dějepisné, zeměpisné a jiné příručky používané na jejich vzdělávacích ústavech obsahovaly takové údaje,

je, které umožní vytvořit si správnou představu o zemi druhé smluvní strany.

Článek 8

Obě smluvní strany budou umožňovat vydávání překladů významných vědeckých, kulturních a uměleckých děl příslušníků druhé smluvní strany.

Článek 9

Obě smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti tisku a rozhlasu.

Článek 10

[¹] K provádění této Dohody bude (každoročně) sjednáván plán kulturní spolupráce, v němž budou stanoveny zásady a podmínky k uskutečňování kulturních akcí.

[²] Za účelem projednání těchto jednorozhodných plánů obě smluvní strany jmenují diplomatickou cestou své zástupce (kteří je sjednají vždy do konce běžného roku).

Článek 11

[¹] Tato Dohoda podléhá schválení podle ústavních předpisů každé ze smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny not o tomto schválení.

[²] Každá se smluvních stran může Dohodu vypovědět písemně šest měsíců předem.

Tato Dohoda byla sepsána v Praze dne 30. listopadu 1959 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě mají stejnou platnost.

Za vládu Československé republiky:

F. Kahuda v. r.

Za vládu Guinejské republiky:

K. Fodébu v. r.

175

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 4. listopadu 1960

o Evropské úmluvě o silničních značkách

Dne 13. prosince 1957 byla v Ženevě sjednána Evropská úmluva o silničních značkách.

Československo přistoupilo k Úmluvě s výhradou podle článku 15/1 Úmluvy, že se nepokládá za vázáno ustanovením článku 14 Úmluvy.

Prezident republiky podepsal listinu o přístupu Československa k Úmluvě s výše uvedenou výhra-

dou dne 23. března 1960. Listina o přístupu byla uložena dne 12. května 1960 u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Podle svého článku 10 nabývá Úmluva pro Československou socialistickou republiku platností dnem 10. srpna 1960.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

David v. r.

Evropská úmluva o silničních značkách

Smluvní strany,

vedeny přáním přispět k bezpečnosti mezinárodního silničního provozu sjednocením silničních značek

se dohodly:

Článek 1

1. Pro účely této Úmluvy se rozumějí:

- a) „silničními značkami“ značky na povrchu vozovky nebo na součástech silnice, jako jsou obruby, chodníky a krajnice, upravující provoz;
- b) „značkami na vozovce“ silniční značky na povrchu vozovky.

2. Pro účely této Úmluvy se značky na vozovce dělí na:

- a) podélné značky;
- b) příčné značky;
- c) ostatní značky.

Článek 2

1. Podélné značky se skládají z čar souvislých a z čar přerušovaných.

2. Přes podélnou značku tvořenou souvislou čarou nesmějí vozidla přejet ani přes ní přesahovat. Každá ze smluvních stran může povolit výjimky z tohoto pravidla, pokud je to nutné pro přístup na pozemky ležící u silnice.

3. Podélnou značku tvořenou přerušovanou čarou mohou vozidla přejíždět při zachování pravidel silničního provozu. Přerušované čáry mohou mít podle okolností různou formu.

4. Podélná značka, kterou tvoří souběžné čáry souvislé a přerušované, má význam, jaký by měla značka tvořená čarou, která je blíže vozidlu na začátku manévru.

Článek 3

1. Příčné značky se skládají z čar souvislých a z čar přerušovaných.

2. Příčná značka tvořená příčnou souvislou čarou v šířce jednoho nebo více dopravních pruhů značí čáru zastavení, uloženého buď dopravní značkou „Stůj, dej přednost jízdě na hlavní silnici“, nebo světelným znamením nebo znamením dopravního orgánu nebo vůbec pravidly silničního provozu.

3. Příčné značky tvořené příčnými přerušovanými čarami mohou být používány v případech stanovených v doporučeních, která budou přijata na schůzích, kterých se zúčastní nebo na které jsou pozváni zástupci smluvních stran.

Článek 4

Jiných značek na vozovce, jako šipek, rovnoběžných šikmých čar nebo nápisů na vozovce může být používáno k opakování údajů daných svíslými dopravními značkami nebo aby poskytovaly uživatelům silnic údaje, které nelze náležitě sdělit použitím svíslých dopravních značek.

Článek 5

Každá ze smluvních stran může stanovit, že silniční značky mohou být tvořeny hřeby, avšak

pokud jde o značky na vozovce, aby se předešlo jakékoliv možnosti omylu, je nutno stanovit, že vzdálenost mezi hřeby bude různá při vyznačení čáry souvislé a čáry přerušované.

Článek 6

1. Značky na vozovce jsou žluté nebo bílé, bílá barva však může být nahrazena stříbrnou nebo světle šedou.

2. Je-li v příslušné zemi používáno obou barev, používá se jedné pro značky určené pro vozidla v pohybu, s výjimkou čar ohraničujících vozovku, a druhé pro značky upravující stání nebo zastavení a pro čáry ohraničující vozovku; značky pro chodce a pro cyklisty jsou však vždy téže barvy.

Článek 7

1. Značek na součástech silnice, zejména na obrubách a na krajnicích, může být používáno, aby byla zejména v noci zlepšena viditelnost obrub nebo překážek na silnici. Také jich může být používáno k vyznačení úseků, kde je zakázáno zastavení, nebo k poskytnutí jiných podobných údajů.

2. Každá ze smluvních stran bude používat pro každý druh silničních značek na součástech silnice stejné barvy nebo stejné kombinace barev.

Článek 8

Smluvní strany se vynasazují při zavádění nebo obnovování silničních značek použít doporučení, která budou přijata na schůzích, jichž se zúčastní nebo na něž budou pozváni zástupci smluvních stran.

Článek 9

1. Členské státy Evropské hospodářské komise a země přizvané do komise s hlasem poradním podle odstavce 8 mandátu této komise se mohou stát smluvními stranami této Úmluvy:

- a) jejím podpisem;
- b) její ratifikací, byla-li podepsána s výhradou ratifikace;
- c) přístupem k ní.

2. Země, které se mohou účastnit určitých prací Evropské hospodářské komise podle odst. 11 mandátu této komise, se mohou stát smluvními stranami této Úmluvy přístupem, jakmile nabude účinnosti.

3. Úmluva bude otevřena k podpisu do 28. února 1958 včetně. Po tomto datu bude otevřena k přístupu.

4. Ratifikace nebo přístup budou provedeny uložením listiny u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 10

1. Tato Úmluva nabude účinnosti devadesátý den po tom, kdy pět zemí uvedených v odstavci 1

článku 9 ji podepíše bez výhrady ratifikace nebo uloží ratifikační listinu nebo listinu o přístupu.

2. Pro každou zemi, která ji ratifikuje nebo k ní přistoupí po tom, kdy pět zemí ji podepíše bez výhrady ratifikace, nebo uloží ratifikační listinu nebo listinu o přístupu, nabude tato Úmluva účinnosti devadesátého dne po uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu této země.

Článek 11

1. Každá ze smluvních stran může tuto Úmluvu vypovědět oznámením zasláným generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

2. Výpověď nabude účinnosti patnáct měsíců po tom, kdy generální tajemník obdrží oznámení o výpovědi.

Článek 12

Tato Úmluva pozbude účinnosti, jestliže po tom, kdy nabude účinnosti, počet smluvních stran bude nižší než pět během kteréhokoliv období dvanácti po sobě následujících měsíců.

Článek 13

1. Každá země může při podpisu této Úmluvy bez výhrady ratifikace nebo při uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu nebo kdykoliv později prohlásit v oznámení zasláném generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, že tato Úmluva bude platit na celém území nebo na části území, které zastupuje na mezinárodním poli. Úmluva bude platit na území nebo na územích uvedených v oznámení počínaje devadesátým dnem po přijetí tohoto oznámení generálním tajemníkem nebo, pokud Úmluva k tomuto dni ještě nenabyla účinnosti, ode dne nabytí účinnosti.

2. Každá země, která učiní podle odstavce 1 tohoto článku prohlášení mající za následek, že tato Úmluva je platná pro některé území, které tato země zastupuje na mezinárodním poli, může podle článku 11 Úmluvy oznámit, že pro toto území Úmluvu vypovídá.

Článek 14

1. Každý spor dvou nebo více smluvních stran o výklad nebo použití této Úmluvy bude podle možnosti řešen jednáním mezi stranami ve sporu.

2. Každý spor, který nebude vyřešen jednáním, bude podroben arbitráži, jestliže kterákoliv ze smluvních stran ve sporu o to požádá, a bude předložen proto jednomu nebo několika arbitřím určeným dohodou stran ve sporu. Jestliže do tří měsíců od požádání o arbitráž strany ve sporu nedosáhnou dohody o určení arbitra nebo arbitřů, může kterákoliv z těchto stran požádat generálního tajemníka Organizace spojených národů, aby určil jednoho arbitra, kterému bude spor předložen k rozhodnutí.

3. Rozhodnutí arbitra nebo arbitřů určených podle odstavce 2 tohoto článku bude závazné pro smluvní strany ve sporu.

Článek 15

1. Každá ze smluvních stran bude moci při podpisu, ratifikaci nebo přístupu k Úmluvě prohlásit, že se necítí vázána článkem 14 Úmluvy. Ostatní smluvní strany nebudou vázány článkem 14 vůči žádné ze smluvních stran, která učiní tuto výhradu.

2. Každá ze smluvních stran, která učiní výhradu podle odstavce 1 tohoto článku, bude moci kdykoliv odvolat tuto výhradu oznámením zasláným generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

3. Žádná jiná výhrada k této Úmluvě není možná.

Článek 16

1. Každá ze smluvních stran může navrhnout jeden nebo více dodatků k této Úmluvě. Text každého navrženého dodatku bude zaslán generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, který jej sdělí všem smluvním stranám a uvede o něm ostatní země uvedené v odstavci 1 článku 9.

2. Každý navržený dodatek rozeslaný podle odstavce 1 tohoto článku bude považován za přijatý, jestliže žádná ze smluvních stran nevznesla námitky ve lhůtě 6 měsíců ode dne, kdy generální tajemník navržený dodatek rozeslal. V tomto případě nabude dodatek účinnosti pro všechny smluvní strany tři měsíce po uplynutí uvedené šestiměsíční lhůty.

3. Jestliže v šestiměsíční lhůtě uvedené v odstavci 2 tohoto článku byla vznesena námitka proti navrženému dodatku, nebude dodatek považován za přijatý a bude bez účinku.

Článek 17

Kromě oznámení uvedených v článku 16 Úmluvy oznámí generální tajemník Organizace spojených národů zemím uvedeným v odstavci 1 článku 9 a rovněž tak zemím, které se stanou smluvními stranami podle odstavce 2 článku 9:

- a) podpisy, ratifikace a přístupy podle článku 9;
- b) data, kdy tato úmluva nabude účinnosti podle článku 10;
- c) výpovědi podle článku 11;
- d) zrušení této Úmluvy podle článku 12;
- e) oznámení přijatá podle článku 13;
- f) prohlášení a oznámení přijatá podle odstavců 1 a 2 článku 15;
- g) nabytí účinnosti každého dodatku nebo vznesení námitek proti navrženému dodatku podle článku 16.

Článek 18

Po 28. únoru 1958 bude originál této Úmluvy uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů, který zašle shodné ověřené opisy každé zemi uvedené v odstavcích 1 a 2 článku 9.

Na důkaz toho podepsaní řádně k tomu zmocnění podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Ženevě dne třináctého prosince roku tisícého devítistého padesátého sedmého v jediném vyhotovení v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 4. listopadu 1960

**o Dohodě o přijetí jednotných podmínek pro homologaci (ověřování shodnosti)
a o vzájemném uznávání homologace výstroje a součástí motorových vozidel**

Dne 20. března 1958 byla v Ženevě sjednána Dohoda o přijetí jednotných podmínek pro homologaci (ověřování shodnosti) a o vzájemném uznávání homologace výstroje a součástí motorových vozidel.

Československo přistoupilo k Dohodě s výhradou podle článku 11/1 Dohody, že se nepovažuje za vázáno ustanovením článku 10 Dohody.

President republiky podepsal listinu o přístupu

Československa k Dohodě s výše uvedenou výhradou dne 30. března 1960. Listina o přístupu byla uložena dne 12. května 1960 u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Podle svého článku 7 vstoupila Dohoda pro Československou socialistickou republiku v platnost dnem 11. července 1960.

České znění Dohody se vyhláší současně.

David v. r.

DOHODA

**o přijetí jednotných podmínek pro homologaci (ověřování shodnosti)
a o vzájemném uznávání homologace výstroje a součástí motorových vozidel**

Úvod

Smluvní strany

vedeny přáním stanovit jednotné podmínky, jež musí některé předměty výstroje a součástí motorových vozidel splnit pro homologaci v jejich zemích, a

vedeny přáním usnadnit používání výstroje a součástí takto homologovaných příslušnými úřady jiné smluvní strany ve své zemi,

dohodly se takto:

Článek 1

1. Smluvní strany stanoví na základě ustanovení následujících odstavců a článků jednotné homologační podmínky pro výstroj a součásti motorových vozidel a pro homologační značky a budou vzájemně uznávat homologace podle těchto podmínek udělené.

2. Jestliže se příslušné úřady alespoň dvou ze smluvních stran dohodnou na jednotných podmínkách homologace výstroje nebo součástí motorových vozidel, vypracují návrh předpisu pro tuto výstroj nebo součásti, v němž se uvede:

- a) předměty výstroje a součástí, o něž jde;
- b) podmínky, které tato výstroj a součásti musí

spĺňovat, včetně zkoušek, jimž tato výstroj nebo součásti musí vyhovět;

předpis může případně označit vhodně vybavené zkušebny, v nichž se mají provádět schvalovací zkoušky typů výstroje a součástí, předložených k homologaci;

c) homologační značky.

3. Smluvní strany, jež se dohodnou na návrhu předpisu, zašlou návrh, který vypracují, generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů s uvedením dne, kdy si přejí, aby tento text vstoupil v platnost jako Předpis připojený k této Dohodě. Tento den musí být stanoven nejméně pět měsíců po dni, kdy návrh byl zaslán.

4. Generální tajemník zašle tento návrh ostatním smluvním stranám a sdělí jim den, od kdy má podle žádosti vstoupit v platnost.

5. Tímto dnem vstoupí návrh v platnost jako Předpis připojený k této Dohodě pro všechny smluvní strany, jež generálnímu tajemníkovi oznámí přijetí tohoto návrhu do tří měsíců od sdělení zaslání generálním tajemníkem. Generální tajemník oznámí všem smluvním stranám toto nabytí platnosti a zašle jim též seznam smluvních stran, které přijaly Předpis.

6. Každý stát může při odevzdávání své listiny o ratifikaci nebo o přístupu prohlásit, že není vá-

zán některými Předpisy, které jsou v té době k této Dohodě připojeny nebo že není vázán žádným z nich. Je-li právě v běhu řízení podle odstavců 2, 3, 4 a 5 tohoto článku o nějakém návrhu předpisu, zašle generální tajemník tento návrh nové smluvní straně a návrh nabude pro tuto smluvní stranu platnosti jako Předpis jen za podmínek stanovených v odstavci 5 tohoto článku, přičemž lhůty se počítají ode dne, kdy jí bylo zasláno oznámení o návrhu. Generální tajemník sdělí všem smluvním stranám den tohoto vstupu v platnost. Zašle jim také prohlášení o nepoužívání určitých Předpisů, které smluvní strany učiní podle tohoto odstavce.

7. Každá smluvní strana používající určitý Předpis může kdykoliv s jednorocní výpovědí oznámit generálnímu tajemníkovi, že její úřady přestanou tento Předpis používat. Toto oznámení generální tajemník zašle ostatním smluvním stranám.

8. Každá smluvní strana, která dosud nepoužívá určitý Předpis, může kdykoli oznámit generálnímu tajemníkovi, že jej napříště hodlá používat a pak Předpis pro ni vstoupí v platnost šedesátého dne po tomto oznámení. V případě, že by tato smluvní strana podmiňovala svoje rozhodnutí používat určitý Předpis jeho změnou, předloží generálnímu tajemníkovi svůj návrh na změnu, který bude projednán v řízení podle článku 13 této Dohody, jako by šlo o pozměňovací návrh některé smluvní strany, která již Předpis používá, ale odchylkou od ustanovení článku 13 této Dohody, vstoupí změna — bude-li přijata — v platnost dnem, kdy příslušný Předpis vstoupí v platnost pro smluvní stranu, která navrhla změnu. Generální tajemník oznámí všem smluvním stranám nabytí platnosti některého Předpisu pro novou smluvní stranu podle tohoto odstavce.

9. Dále v této Dohodě se výrazem, smluvní strany používající Předpis, označují smluvní strany, pro které tento Předpis platí.

Článek 2

Každá smluvní strana používající určitý Předpis uděluje homologační značky popsané v tomto Předpisu pro tyto výstroje a součásti motorových vozidel, které jsou uvedeny v tomto Předpisu s podmínkou, že bude mít možnost ověřit shodnost výrobku s homologovaným typem, že předložené vzorky vyhoví zkouškám a požadavkům stanoveným v Předpise a že výrobce, pokud nemá sám bydliště v zemi, kde o homologaci žádá, má v této zemi řádně zmocněného zástupce. Každá smluvní strana používající Předpis odmítne udělit homologační značky uvedené v tomto Předpise, nejsou-li splněny předchozí podmínky.

Článek 3

Výstroj a součásti motorových vozidel, které mají homologační značky udělené některou smluvní stranou podle článku 2 této Dohody a jsou vyro-

beny buď na území některé smluvní strany používající Předpis, o němž jde, nebo na území jiné země, určené smluvní stranou, která provedla homologaci příslušného typu výstroje nebo součásti, se považují za vyhovující zákonům všech smluvních stran používajících zmíněný Předpis.

Článek 4

Zjistí-li příslušné úřady smluvní strany používající určitý Předpis, že některá výstroj nebo součásti motorových vozidel, mající homologační značky vydané podle tohoto Předpisu některou smluvní stranou, neodpovídají homologovanému typu, upozorní na to příslušné úřady smluvní strany, která homologaci udělila. Tato smluvní strana je povinna učinit opatření potřebná k tomu, aby bylo dosaženo shodnosti výrobků s homologovaným typem, a oznámit ostatním smluvním stranám používajícím Předpis opatření provedená k tomuto účelu, přičemž tato opatření mohou jít případně až k odnětí homologace. V případě, že by mohlo dojít k ohrožení bezpečnosti silničního provozu, může smluvní strana, která to zjistí, zakázat na svém území prodej a užívání výstroje a součástí, o němž jde.

Článek 5

1. Příslušné úřady každé smluvní strany používající určitý Předpis, zašlou příslušným úřadům ostatních smluvních stran používajících též Předpis vzorový list sestavený podle ustanovení tohoto Předpisu pro každý typ výstroje nebo součásti motorových vozidel, které homologují podle zmíněného Předpisu. Podobný vzorový list bude zaslán také při každém odmítnutí homologace.

2. Příslušné úřady každé smluvní strany používající určitý Předpis podají příslušným úřadům ostatních smluvních stran používajících tento Předpis všechny zprávy o odnětí udělené homologace.

Článek 6

1. Země, které jsou členy Evropské hospodářské komise a země připuštěné do této komise s poradním hlasem podle § 8 mandátu této komise, se mohou stát smluvními stranami této Dohody:

- a) podpisem Dohody;
- b) ratifikací po podpisu s výhradou ratifikace;
- c) přístupem.

2. Země oprávněné zúčastnit se některých prací Evropské hospodářské komise podle § 11 mandátu této komise, se mohou stát smluvními stranami této Dohody přístupem k ní po jejím nabytí platnosti.

3. Možnost podepsat Dohodu potrvá do 30. června 1958 včetně. Po tomto dni bude možno k ní přistoupit.

4. Ratifikace nebo přístup se provede uložením listiny u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 7

1. Tato Dohoda vstoupí v platnost šedesát dní po té, kdy jí dvě ze zemí zmíněných v odstavci 1 článku 6 podepíší bez výhrady ratifikací, nebo složí svou listinu o ratifikaci nebo o přístupu.

2. Pro každou zemi, která jí bude ratifikovat nebo k ní přistoupí po té, kdy dvě země jí podepíší bez výhrady ratifikací nebo uloží listinu o ratifikaci nebo o přístupu, vstoupí tato Dohoda v platnost šedesát dní po uložení listiny o ratifikaci nebo o přístupu této země.

Článek 8

1. Každá smluvní strana bude moci vypovědět tuto Dohodu oznámením, které zašle generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

2. Výpověď nabude účinnosti dvanácti měsíců po dni, kdy generální tajemník o ní obdržel oznámení.

Článek 9

1. Každá země může prohlásit při podpisu této Dohody bez výhrady ratifikací anebo při uložení své listiny o ratifikaci nebo o přístupu nebo kdykoli později sdělením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, že této Dohody bude používáno na všech nebo na některých územích, které zastupuje v mezinárodním styku. Dohoda se bude provádět na území nebo územích zmíněných v tomto sdělení počínajíc šedesátým dnem po té, kdy generální tajemník obdržel toto sdělení nebo — pokud toho dne Dohoda ještě nevstoupí v platnost — dnem jejího vstupu v platnost.

2. Každá země, která učinila podle odstavce 1 tohoto článku prohlášení, podle něhož se má tato Dohoda používat na území, které tato země zastupuje v mezinárodním styku, bude moci podle článku 8 vypovědět tuto Dohodu, pokud se týče zmíněného území.

Článek 10

1. Každý spor mezi dvěma nebo více smluvními stranami ve věci výkladu nebo provedení této Dohody bude pokud možno řešen cestou vyjednávání mezi stranami ve sporu.

2. Každý spor, který nebude vyřešen cestou vyjednávání, bude podroben rozhodčímu řízení, jestliže některá ze smluvních stran ve sporu o to požádá, a bude pak předložen jednomu nebo několika rozhodčím, zvoleným ve vzájemné dohodě stran ve sporu. Jestliže se strany ve sporu do tří měsíců od podání žádosti za rozhodčí řízení nedohodnou o jmenování rozhodčího nebo rozhodčích, bude moci kterákoli z těchto stran požádat generálního tajemníka Organizace spojených národů, aby určil jediného rozhodčího, jemuž bude spor předložen k rozhodnutí.

3. Výrok rozhodčího nebo rozhodčích určených podle odstavce 2 tohoto článku bude závazný pro smluvní strany ve sporu.

Článek 11

1. Každá smluvní strana může při podpisu nebo ratifikaci této Dohody nebo přístupu k ní prohlásit, že se nepovažuje za vázanu článkem 10 této Dohody. Ostatní smluvní strany nebudou vázány článkem 10 vůči smluvní straně, jež učinila takovou výhradu.

2. Každá smluvní strana, která učiní výhradu podle odstavce 1 tohoto článku, může kdykoli odvolat tuto výhradu oznámením zasláným generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

3. Žádná jiná výhrada k této Dohodě nebo k Předpisům, které k ní jsou připojeny, se nepripouští, ale každá smluvní strana má podle článku 1 možnost prohlásit, že nepoužívá některé z těchto Předpisů, nebo že nepoužívá žádného z nich.

Článek 12

Pro řízení o změnu Předpisů, které budou připojeny k této Dohodě, platí tato ustanovení:

1. Každá smluvní strana používající některý Předpis může navrhnout jednu nebo několik změn tohoto Předpisu. Znění každého návrhu na změnu určitého Předpisu bude zasláno generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, který jej zašle ostatním smluvním stranám. Změna se bude považovat za přijatou, jestliže do tří měsíců od tohoto písemného sdělení ani jedna ze smluvních stran používajících tento Předpis nepodá námitky; budou-li podány námitky, pokládá se změna za odmítnutou; pokládá-li se změna za přijatou, vstoupí v platnost po uplynutí další dvouměsíční lhůtv.

2. Stane-li se některá země smluvní stranou v období mezi zasláním návrhu změny generálním tajemníkem a vstupem změny v platnost, příslušný Předpis bude moci vstoupit v platnost pro tuto smluvní stranu teprve dva měsíce po té, kdy oficiálně přijme změnu nebo dva měsíce po uplynutí tříměsíční lhůty ode dne, kdy jí generální tajemník zaslal návrh změny.

Článek 13

Pro řízení o změnu textu samotné Dohody platí tato ustanovení:

1. Každá smluvní strana může navrhnout jednu nebo několik změn této Dohody. Znění každého návrhu na změnu Dohody bude zasláno generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, jenž je zašle všem smluvním stranám a uvědomí o něm ostatní země uvedené v odstavci 1 článku 6.

2. Každý návrh změny, který bude předán podle odstavce 1 tohoto článku, se považuje za přijatý, nepodá-li žádná smluvní strana námitky do

šesti měsíců ode dne, kdy generální tajemník rozeslal návrh změny.

3. Generální tajemník oznámí co nejdříve všem smluvním stranám, zda byly proti návrhu změny podány námitky. Jsou-li proti návrhu změny podány námitky, má se za to, že nebyla přijata a je bezúčinná. Nebudou-li námitky podány, vstoupí změna v platnost pro všechny smluvní strany tři měsíce po uplynutí šestiměsíční lhůty stanovené v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 14

Kromě sdělení na základě článků 1, 12 a 13 této Dohody generální tajemník Organizace spojených národů oznámí zemím zmíněným v odstavci 1 článku 6, jakož i zemím, které se staly smluvními stranami podle odstavce 2 článku 6:

- a) podpisy, ratifikace a přístupy podle článku 6,
- b) data, kdy tato Dohoda vstoupí v platnost podle článku 7,

- c) výpovědi podle článku 8,
- d) sdělení obdržena podle článku 9,
- e) prohlášení a sdělení obdržena podle odstavců 1 a 2 článku 11,
- f) nabytí platnosti každé změny podle odstavců 1 a 2 článku 12,
- g) nabytí platnosti každé změny podle odstavce 3 článku 13.

Článek 15

Po 30. červnu 1958 bude originál této Dohody uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů, který dodá jeho ověřené opisy každé ze zemí zmíněných v odstavcích 1 a 2 článku 6.

Na důkaz toho podepsaní, náležitě k tomu zmocnění, podepsali tuto Dohodu.

Dáno v Ženevě, dne dvacátého března tisíc devětset padesát osm v jednom vyhotovení v jazyku anglickém a francouzském, přičemž obě znění jsou stejně platná.